

Sygn. akt IV CNP 18/06

POSTANOWIENIE

Dnia 2 marca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie ze skargi pozwanej J. J.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w W.

z dnia 27 października 2005 r.,

w sprawie z powództwa Powiatu R. - Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w R.

przeciwko J. J., L. J., T. Ż. i R. R.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 2 marca 2006 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

J. J. wniosła osobiście skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji - Sądu Okręgowego w W. z dnia 27 października 2005 r.

Badając w pierwszej kolejności dopuszczalność skargi Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 87 § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zasada ta nie odnosi się jedynie do osób wymienionych w paragrafie drugim tego przepisu, do których skarżąca nie zalicza się, a w każdym razie tego nie wykazała.

Także więc w postępowaniu ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia zachodzi konieczność wykazania się zdolnością postulacyjną, podobnie jak w postępowaniu kasacyjnym i zażaleniowym przed Sądem Najwyższym. Wniesienie skargi przez stronę, niemającą zdolności postulacyjnej, czyni skargę niedopuszczalną; w tym zakresie w pełni znajduje zastosowanie stanowisko Sądu Najwyższego, przyjęte na gruncie przepisów kasacyjnych (por. m.in. postanowienia z dnia 14 stycznia 1997 r. I CZ 23/97, OSNC 1997/6-7, poz. 77 i z dnia 19 grudnia 2000 r., VCZ 113/00, niepubl.).

Niedopuszczalność skargi kasacyjnej z tej przyczyny prowadzić musi do jej odrzucenia przez Sąd Najwyższy stosownie art. 424⁸ § 1 k.p.c., i taka była podstawa odrzucenia skargi pozwanej.

W tej sytuacji jedynie ubocznie należy dodać, że skarga wniesiona przez pozwaną dotknięta jest także nieusuwalnymi brakami w zakresie istotnych wymagań tej skargi: uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy (art. 425⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.) oraz wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.).